

Krajowa Rada Komornicza

ul. Szpitalna 4/10 | 00-031 Warszawa | tel. 22 827 71 13 | faks 22 827 29 76 | krk@komornik.pl | www.komornik.pl

Warszawa, dnia 19 października 2021 r.

KRK/VII/1029/21

Szanowny Pan

Krzysztof Kwiatkowski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

Senatu Rzeczypospolitej polskiej

ul. Wiejska 6/8

00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z pracami legislacyjnymi prowadzonym nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 506), w imieniu Krajowej Rady Komorniczej uprzejmie wskazuję, iż samorząd komorniczy negatywnie ocenia propozycje ww. projektu, które prowadzą do zwiększenia obciążeń finansowych osób prowadzących działalność gospodarczą.

Rozumiejąc konieczność wprowadzenia zmian szeroko rozumianego systemu prawa podatkowego, Krajowa Rada Komornicza wskazuje, iż wdrożenie tzw. Polskiego Ładu w obecnej formie nie tylko nie zrealizuje celu, jakim jest pozyskanie dodatkowych funduszy na wsparcie systemu ochrony zdrowia, ale przyczyni się do pogłębienia kryzysu wielu polskich przedsiębiorców, których sytuacja finansowa w czasie trwania stanu epidemii winna zasługiwać na wsparcie ze strony Państwa.

W tym miejscu należy stanowczo podkreślić, że nie do zaakceptowania jest objęcie projektowanymi zmianami również grupy komorników sądowych. Co prawda do komorników sądowych odpowiednie zastosowanie mają przepisy nowelizowanej ustawy (art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, dalej: u.k.s.), jednak komornicy nie są przedsiębiorcami ani nie prowadzą działalności gospodarczej (art. 33 ust. 1 i 2 u.k.s.). Ustrój komorników sądowych jest specyficzny i wielce odmienny od statusu przedsiębiorców. Komornik sądowy będący funkcjonariuszem publicznym nie ma bowiem prawa odmowy

Krajowa Rada Komornicza

ul. Szpitalna 4/10 | 00-031 Warszawa | tel. 22 827 71 13 | faks 22 827 29 76 | krk@komornik.pl | www.komornik.pl

przyjęcia sprawy, do prowadzenia której jest właściwy (art. 9 ust. 2 uks), nawet jeśli jej prowadzenie nie rokuje żadnego przychodu, (komornicy sądowi nie otrzymują przy tym z tego tytułu żadnych środków pochodzących z budżetu państwa, nawet w sytuacji gdy prowadzenie kancelarii komorniczej generuje straty), jednocześnie obowiązani są utworzyć i utrzymać kancelarię na odpowiadającym godności urzędu poziomie (art. 7 u.k.s.), szczególne wymogi dotyczą również zatrudnienia pracowników (art. 153 u.k.s.), podlegają nadzorowi prezesa sądu, a przy wykonywaniu ustawowych zadań nie kierują się interesem ekonomicznym, a jedynie dobrem wymiaru sprawiedliwości oraz interesem publicznym (art. 2 u.k.s.). Na tle powyższych - przykładowo jedynie - wskazanych odrębności różnicujących status komorników sądowych od przedsiębiorców (którzy co do zasady w sposób dowolny mogą kształtować prowadzenie swojej działalności kierując się osiągnięciem zysku) szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że uzyskiwane opłaty egzekucyjne nie stanowią dochodu komornika, a jedynie niepodatkową należność budżetową o charakterze publicznoprawnym, która odprowadzana jest na rachunek właściwego urzędu skarbowego (art. 149 i nast. u.k.s.). Na utrzymanie kancelarii komornik pobiera jedynie środki stanowiące wynagrodzenie prowizyjne od pobranych opłat, ustalone przez ustawodawcę w stawkach degresywnych. Konsekwencją takiej konstrukcji przepisów jest konieczność odprowadzania tym wyższej należności na rzecz budżetu państwa (sięgającej nawet 40 procent przychodu z tytułu opłat egzekucyjnych) im wyższą sprawnością i skutecznością może wykazać się dany komornik. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że stawki minimalnych opłat egzekucyjnych pozostają na stałym, ustalonym kwotowo niewielkim poziomie, i wynoszą 150, 200 albo 300 złotych, będąc więc znacznie niższymi niż opłaty egzekucyjne ustalane do 2019 roku na podstawie nieobowiązującej już ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Tymczasem w ostatnim okresie zauważalny jest powszechny wzrost cen towarów i usług, wzrost minimalnego wynagrodzenia za pracę, a w konsekwencji - oczekiwań płacowych pracowników. Wszystkie te czynniki przekładają się więc na wzrost kosztów prowadzenia kancelarii komorniczych. Przy czym komornicy sądowi - odmiennie niż przedsiębiorcy - nie mają możliwości podniesienia swoich „cen”, gdyż wysokość opłat egzekucyjnych regulowana jest ustawowo.

Biorąc pod uwagę powyższe, obciążenie komorników sądowych kolejną daniną publiczną, jaką jest składka zdrowotna w projektowanej wysokości, stanowiąca procent uzyskiwanych dochodów z całą pewnością zachwieje stabilnością wielu kancelarii komorniczych. Tymczasem utrzymanie stabilnego systemu egzekucji sądowej, będącego niezbędnym elementem polskiego wymiaru sprawiedliwości leży w interesie Państwa. Sprawna

Krajowa Rada Komornicza

ul. Szpitalna 4/10 | 00-031 Warszawa | tel. 22 827 71 13 | faks 22 827 29 76 | krk@komornik.pl | www.komornik.pl

egzekucja sądowa jest niezbędna dla zapobiegania zatorom finansowym, zabezpieczenia interesów przedsiębiorców dochodzących należnych im wierzytelności, czy też interesów stron, które winny być chronione w szczególny sposób, takich jak wierzycieli alimentacyjnych czy pracowników egzekwujących należne im wynagrodzenie za pracę.

Z opisanych powyżej względów, działając w imieniu samorządu komorniczego wskazuję, że objęcie komorników sądowych opiniowanymi zmianami stanowi poważne zagrożenie dla stabilności całego wymiaru sprawiedliwości oraz że powinni oni zostać podmiotowo wyłączeni spod projektowanych rozwiązań.

Wyrażam nadzieję, że powyższe uwagi okażą się przydatne i zostaną uwzględnione w toku prac Senatu nad projektowanymi zmianami.

Z wyrazami szacunku,

Prezes

Krajowej Rady Komorniczej

dr Rafał Łyszczek

[Pismo opatrzone podpisem elektronicznym]